

Jotta minä muistaisin

RIVEJÄ ÄIDILTÄ

PAULA MÄKIPELTO

© 2019 Paula Mäkipelto
Taitto: Books on Demand
Kansikuva: Heli Mielonen
Kansi ja kansikuvan ediointi: Pia Rautio
Kirjan kuvitus: Paula Mäkipelto sekä perhealbumi
Kuvat sivuilla 9, 43, 47, 59: Heli Mielonen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-80-1378-5

Jotta minä muistaisin

Lapsilleni.

Jotta me voisimme muistaa nämä ohikiitävät lapsuutenne päivät
joiden aikana te viisi olette ympäröineet minut elämällä, rakkaudella ja väreillä.

Jotta te tietäisitte kuinka paljon tätä matkaa kanssanne rakastin.

Jotta minä muistaisin vielä silloinkin kun muistini silta ei enää näihin päiviin kannan.

Rakkaudella, äiti

Joskus nuorena oli yksi asia josta olin täysin varma.

Niin varma kuin juuri täysi-ikäisyyden rajapyykin ylittänyt suinkin voi olla.

Se oli että minusta ei tule suurperheen äitiä- enkä missään tapauksessa halua saada lapsia suurella ikäerolla.

Ehkä joku jossakin kuuli rinta rottingilla esittämäni totuudet ja suunnitteli tieni toisin, ehkä oma nuoruuteni mustavalkoisuus vain muuttui vuosien myötä toisenlaisiin arvoihin.

Mene ja tiedä.

Mutta sen tiedän että olen edelleen, joka ainoa päivä, kiitollinen siitä että se mitä joskus vannoin ei ole vähimmässäkään määrin totta tänä päivänä.

Olen tullut äidiksi kolmella eri vuosikymmenellä ja saanut lahjaksi viisi ihanaa, rakasta ja ainutlaatuista lasta.

Enkä ole sittemmin enää vannonut juuri mitään.

Rivejä äidiltä

Minä olen kirjoittanut tuhansia sivuja ja satoja tunteja ja kirjoittanut sinusta ja itsestäni ja meistä ja elämästä ja arjesta ja juhlasta niistä hetkistä kun ilo kutittaa päästä varpaisiin asti ja siitä kuinka tahmeus toisinaan ottaa valtaansa ja olen kirjoittanut ystävistä ja vanhemmista ja kasvukivuista ja tulevan peloista.

Minä olen kirjoittanut sinulle ja itselleni ja pöytälaatikkoon ja maailmalle ja yrittänyt ymmärtää ja muistaa ja unohtaa ja joskus se on sattunut niin että sydän on puristunut pieneen pakettiin ja joskus jokainen sana ja rivi riviltä on keventänyt painoa hartioiltani ja on jäänyt kirjain kirjaimelta enemmän tilaa hengittää.

Ja minä kirjoitan vaikka aina aloittaessani olen varma että olen jo sanonut kaiken eikä sanoja enää löydy ja tämä on aivan turhaa ja kirjoitan vaikka pitäisi pestä ikkunat ja millainen äiti istuu ja kirjoittaa kun sormenjäljet tahmaavat kaapinovia päivä toisensa jälkeen ja kaakeleiden saumat tummuvat tummumistaan.

Ja minä kirjoitan sillä sanat eivät kysy lupaa ne jäävät mieleeni pyörimään ja minun on luovuttava niistä ja siirryttävä eteenpäin ja yritettävä asettaa itseni ja maailma ja teidät ja tämä hetki paikoilleen ja sen minä sanoilla teen.

Ja ehkä joskus te luette ja muistatte ja ymmärrätte itseänne ja mennyttä ja tulevaa ja ehkä kaikkien näiden rivien sisällä ja väleissä on teidän jokaisen luettavissa miten minä rakastin teitä ja tätä matkaa kanssanne ja kuinka tärkeää minulle oli jättää jälki siitä teidän sydämiinne.

Jotta muistaisin

Jotta muistaisin
sitten kun muistini silta
ei enää kannan näihin päiviin
hetkiin joiden tempo
saa välillä hengästyään
pysähtyneisiin tunteihin
päiviin jotka vietimme
näiden seinien sisällä
niihin öihin jotka valvoin
hengityksesi rytmiä kuulostellen

Jotta muistaisin
ne aamut jolloin nousimme
tunteja ennen aurinkoa
sinun hymysi
kun vasta raotin silmiäni
aamun hämärään

iltoja jolloin kaivauduit
minun syliini
kerroit vitsejä
sillä itsevarmuudella
niin kuin vain kolmevuotias voi
kun sinulla ei ollut
pienintäkään epäilystä
ettetkö ole maailman
hauskin ja ihanin
ja niin minäkin ajattelin
täydestä sydämestäni
ja suljin pois mielestäni
sen häivähdyksenä
puristavan tunteen
kuinka vuodet
väistämättä verottavat
sinun pohjatonta uskoasi

On monia asioita joita kadun enkä voi sanoa että en vaihtaisi vuosien varrelta hetkeäkään pois mutta sen voin sanoa täydestä sydämestäni että äitiys on sellainen osa elämääni jota en ole koskaan katunut eikä se suinkaan tarkoita etteikö äitiyteen olisi liittynyt myös monin tavoin haastavia ja vaikeitakin hetkiä.

Ja yhden ihan tavallisen äidin matkalle voi mahtua lukemattomia vaiheita - jokaisella omanlaisiaan. Tämä kirja on syntynyt näiden vaiheiden, päivien ja vuosien aikana. Nämä tekstit olen kirjoittanut lapsilleni ja itselleni sekä jokaiselle, joka on äiti tai jolla joskus on ollut äiti.

Jotta niihin ohikiitäviin hetkiin ja tunnelmiin olisi mahdollista palata vielä silloinkin, kun muistin silta ei enää niihin kannu.

Jotta muistaisimme.

Siksi.

